

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Szegeden, 2018. január 3. napján megtartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta és 2018. január 10. napján kihirdette a következő

Í T É L E T E T:

Az emberrablás büntette és más bűncselekmények miatt **I.rendű vádlott neve és társai** ellen indított büntetőügyben a **Gyulai Törvényszék** 2016. december hó 13. napján kihirdetett **14.Fk.172/2015/275.** számú ítéletének I. rendű,II. rendű, fiataalkorú III. rendű és IV. rendű vádlottakra vonatkozó részét **megváltoztatja** az alábbiak szerint:

II. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést fegyházban rendeli végrehajtani.

A Békés Megyei Rendőr-főkapitányság által 040000/74/2014.bü. szám alatt lefoglalt és a fegyverbűnjelraktárban kezelt löfegyvert és lőszereket tekinti elkobzottnak.

A Gyulai Törvényszék egyéb érdekelt 2je által Bj.I/10/2015/11-12., 16-18., 21-23. és 28. tétel alatti bűnjelek lefoglalását is megszünteti.

I. rendű vádlottnak kiadni rendelt 5. alatti és II. rendű vádlottnak kiadni rendelt 30-31. alatti bűnjelek kiadását a vagyoneklobzás biztosítása érdekében is visszatartja.

Az elsőfokú eljárásban felmerült összesen 1.757.020,- (egymillió-hétszázötvenhétezer-hús) forint bűnügyi költségből helyesen I. rendű vádlott 61.592,- (hatvanegyezer-ötszázkilencvenkettő) forint, II. rendű vádlott 288.964,- (kettőszáznyolcvannolcezer-kilencszázhatvannégy) forint, fk. III. rendű vádlott 221.425,- (kettőszázhuszonegyezer-négyszázhuszonöt) forint, IV. rendű vádlott 62.664,- (hatvankettőezer-hatszázhatvannégy) forint; I. és II. rendű vádlott egyetemlegesen 48.600,- (negyvennyolcezer-hatszáz) forint;I. rendű,II. rendű, fk.III. rendű és V. rendű vádlott egyetemlegesen 2.939,- (kettőezer-kilencszázharminckilenc) forint; I. rendű, II. rendű, fk. III. rendű és IV. rendű vádlott egyetemlegesen 211.144,- (kettőszáztizenegyezer-száznegyvennégy) forintot kötelesek megfizetni.

Egyebekben az első fokú ítéletnek I., II., fk. III. és IV. rendű vádlottakra vonatkozó részét helybenhagyja.

I. ésII. rendű vádlott által egyezően 2016. december 14. napjától 2018. január 10. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt is beszámítja a kiszabott szabadságvesztésbe.

Kötelezi I., II., fk. III. és IV. rendű vádlottakat egyetemlegesen az elsőfokú eljárásban felmerült további 57.150,- (ötvenhétezer-százötven) forint, valamint II. rendű vádlottat 31.545,- (harmincegyezer-ötszáznegyvenöt) forint, fk. III. rendű vádlottat 20.166,- (húszezer-százhatvanhat) forint, a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére az államnak a Gyulai Törvényszék Gazdasági Hivatala külön felhívására.

Megállapítja, hogy IV. rendű vádlott tartózkodási helye: irányítószám, város neve, utca neve száma.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS

Az elsőfokú bíróság I. rendű vádlottat gyermekprostitúció kihasználásának büntette [Btk.203. § (3) bekezdés], kitarottság büntette [Btk. 202. §], 3 rendbeli társtettesként elkövetett emberrablás büntette [Btk. 190. § (1) bekezdés a) pont, (2) bekezdés c) pont], rablás büntette [Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont], társtettesként elkövetett rablás büntette [Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés a) és c) pont], zsarolás büntetnének kísérlete [Btk. 367. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont] miatt halmazati büntetésül 12 év szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltásra,

II. rendű vádlottat 3 rendbeli társtettesként elkövetett emberrablás büntette [Btk. 190. § (1) bekezdés a) pont, (2) bekezdés c) pont], társtettesként elkövetett rablás büntette [Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés a) és c) pont] miatt halmazati büntetésül 9 év szabadságvesztésre és 9 év közügyektől eltiltásra,

Fk. III. rendű vádlottat 3 rendbeli bűnsegédként elkövetett emberrablás büntette [Btk. 190. § (1) bekezdés a) pont, (2) bekezdés c) pont], társtettesként elkövetett rablás büntette [Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés a) és c) pont] miatt halmazati büntetésül 3 év szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra,

IV. rendű vádlottat 2 rendbeli bűnsegédként elkövetett emberrablás büntette [Btk. 190. § (1) bekezdés a) pont, (2) bekezdés c) pont] miatt halmazati büntetésül 3 év 6 hónap szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A szabadságvesztést I. és IV. rendű vádlott esetében fegyházban, III. rendű vádlott esetében fiatalkorúak börtönében rendelte végrehajtani. Megállapította, hogy I-IV. rendű vádlottak a szabadságvesztésből a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsáthatók feltételes szabadságra.

A kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte I. és II. rendű vádlott által 2014. június 2. napjától 2016. december 13. napjáig, IV. rendű vádlott által 2014. június 17. napjától 2016. december 13. napjáig előzetes fogvatartásban, III. rendű vádlott által 2014. június 2. napjától 2014. június 5. napjáig őrizetben, 2016. június 7. napjától 2016. december 13. napjáig házi őrizetben töltött időt, utóbbit akként, hogy egy napi szabadságvesztésnek 4 nap házi őrizetben töltött idő felel meg, míg az ezen felül megmaradt házi őrizet tartamát egy napi szabadságvesztésként rendelte beszámítani.

I. rendű vádlott vonatkozásában 964.260,- forint, II. rendű vádlott vonatkozásában 25.000,- forint erejéig vagyonekmozgást rendelt el.

Rendelkezett a bűnjelekről. Az I-IV. rendű vádlottaknak kiadni rendelt telefonokat és navigációs rendszert a bűnügyi költség biztosítására visszatartotta, míg bizonyos bűnjelek iratoknál történő kezelését rendelte el.

A felmerült bűnügyi költségből I. rendű vádlottat 108.192,- forint, II. rendű vádlottat 349.264,- forint, fk. III. rendű vádlottat 264.055,- forint, IV. rendű vádlottat 105.264,- forint, I., II., III. rendű vádlottat egyetemlegesen 99.514,- forint, I-V. rendű vádlottakat egyetemlegesen 108.111,- forint, I., II., III. és V. rendű vádlottakat egyetemlegesen 34.939,- forint, I-IV. rendű vádlottakat egyetemlegesen 23.368,- forint megfizetésére kötelezte, míg 406.959,- forintról megállapította, hogy azt az állam viseli.

Az első fokú ítélettel szemben ellenérdekű fellebbezések bejelentésére került sor:

Fellebbezett az ügyész I. rendű, II. rendű, fk. III. rendű, IV. rendű vádlottak terhére súlyosítás, hosszabb tartamú szabadságvesztés, IV. rendű vádlott esetében hosszabb tartamú közügyektől eltiltás kiszabása érdekében.

I. rendű vádlott eltérő minősítés, valamint enyhítés, I. rendű vádlott védője az emberrablás büntette vonatkozásában eltérő minősítés, a tényállás 2. pontja vonatkozásában elsődlegesen felmentés, másodlagosan az eljárás megszüntetése, egyebekben pedig enyhítés érdekében.

II. rendű vádlottat a tényállás 6. pontjában foglalt cselekmény vonatkozásában felmentés, egyebekben enyhítés, a II. rendű vádlott védője a tényállás 6. pontja vonatkozásában felmentés, a 3. és 5. pont vonatkozásában eltérő minősítés, a 3. tényállás esetében emberrablás helyett garázdaság bűnsegédi bűnrészességének megállapítása, az 5. tényállás esetében az emberrablás helyett rablás büntetnének megállapítása, egyebekben enyhítés érdekében.

Fk. III. rendű vádlott és védője az emberrablás büntette alóli felmentés, egyebekben enyhítés érdekében.

IV. rendű vádlott enyhítés, a IV. rendű vádlott védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében.

A fellebbviteli főügyészség az ügyészi fellebbezést fenntartva, a bűnösségi körülmények kiegészítése mellett indítványozta, hogy az ítélőtábla az első fokú ítéletet változtassa meg, I-IV. rendű vádlottakkal szemben hosszabb tartamú szabadságvesztést, IV. rendű vádlottal szemben hosszabb tartamú közügyektől eltiltást szabjon ki, II. rendű vádlott vonatkozásában állapítsa meg, hogy a szabadságvesztést fegyházban kell végrehajtani. Egyebekben az első fokú ítéletet hagyja helyben.

A fellebbezési eljárásban I. rendű vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásában a tényállás 2. pontja vonatkozásában elsődlegesen az eljárás megszüntetését indítványozta a Be. 332. § (2) bekezdése alapján, másodlagosan a cselekmény Btk. 201. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző épület rendelkezésre bocsátásával elkövetett prostitúció elősegítése büntettekénti minősítését indítványozta, melyet az I. rendű vádlott bűnsegédként követett el.

Indítványozta, hogy a tényállás 3. pontjában írt cselekményt elsődlegesen testi sértés büntettének [Btk. 164. § (1) bekezdés, (4) bekezdés a) pont] és csalás vétségének minősítse a másodfokú bíróság, másodlagosan indítványozta, hogy az ítélőtábla I. rendű vádlott bűnösségét az eredeti gyanúsításnak megfelelően a Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés a) és c) pont szerinti I. rendbeli fegyveresen, csoportosan elkövetett rablás büntetében állapítsa meg, melyet I., II., fk. III. és IV. rendű vádlottak társtettesként követtek el.

A tényállás 5. pontja vonatkozásában indítványozta a cselekmény rablás büntettekénti [Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés a) és c) pont] és személyi szabadság megsértése büntettekénti [Btk. 194. § (1) és (2) bekezdés b), c), e) pont] minősítését.

A fentieken túl indítványozta a kiszabott szabadságvesztés tartamának enyhítését, a végrehajtási fokozat börtönben történő megállapítását és a vagyoneklokbzás összegének 430.300,- forinttal történő mérséklését.

A bizonyítás kiegészítéseként indítványozta pszichológus szakértő kirendelését I. és fk. III. rendű vádlott egymáshoz fűződő viszonyának tisztázása végett, illetőleg III. rendű vádlottat indítványozta meghallgatni arra vonatkozóan, hogy indult-e vele szemben tiltott prostitúció miatt szabálysértési eljárás a jelen büntetőeljárás alatt.

II. rendű vádlott védője a fellebbezési nyilvános ülésen a fellebbezést fenntartva a tényállás 3. és 5. pontja tekintetében mivel az emberrablás tényállási elemei nem valósultak meg, e cselekmények eltérő minősítését, a 3. alatti cselekmény garázdaság büntetteként, míg az 5. alatti cselekmény rablás büntetteként minősíteni, míg a tényállás 6. pontja vonatkozásában a II. rendű vádlott felmentését, egyebekben pedig a büntetés enyhítését kérte.

II. rendű vádlott írásbeli indítványában indítványozta, hogy a másodfokú bíróság szerezzon be a büntetés végrehajtási intézettől jellemzést.

Fk. III. rendű vádlott védője a fellebbezést a fellebbezési nyilvános ülésen akként módosította, hogy a tényállás 3. és 5. pontja vonatkozásában a III. rendű vádlott cselekménye rablás büntettekénti minősítését, egyebekben pedig a büntetés lényeges enyhítését, felfüggesztett szabadság kiszabását indítványozta.

IV. rendű vádlott védője a fellebbezése írásbeli indokolásában elsődlegesen az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta indokolási kötelezettség elmulasztása miatt, másodlagosan az első fokú ítélet megalapozatlanságának kiküszöbölését, a IV. rendű vádlott felmentését, harmadlagosan a kiszabott büntetés enyhítését kérte. A védő ekként módosított fellebbezéséhez a IV. rendű vádlott is csatlakozott.

Az ítélőtábla a fellebbezéseket nem ítélte alaposnak egyik irányban sem.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok betartásával hiánytalanul lefolytatta.

Az ítélőtábla I. rendű vádlott védőjének bizonyítási indítványát, mint szükségtelent elutasította. A tényállás megállapítása és a cselekmény minősítése szempontjából ugyanis az I. és III. rendű vádlott pszichés viszonyának megítélése nem bír jelentőséggel, hiszen a megállapított és irányadó tényállás szerint is a III. rendű vádlott önként vállalkozott prostitúciós tevékenységre, arra nem az I. rendű vádlott rábeszélésre került sor. Ő csupán jelezte, hogy tartozása van és a vádlottak beszéltek arról,

hogy a prostitúcióban mennyi pénz van. Ezután a III. rendű vádlott önként vállalkozott arra, hogy pénzért végez szexuális tevékenységet. Ugyanezen indokok alapján nem bír jelentőséggel az sem, hogy a III. rendű vádlott esetleg utóbb egyedül is végzett prostitúciós tevékenységet, és emiatt vele szemben szabálysértési eljárás is folyt.

Ugyancsak elutasította a másodfokú bíróság II. rendű vádlott bizonyítási indítványát, mert annak, hogy az előzetes letartóztatás tartama alatt a II. rendű vádlott milyen magatartást tanúsított, kizárólag a majdani feltételes szabadságra bocsáthatóság szempontjából lehet a jövőben jelentősége.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat egyenként és összességében mérlegelési körébe vonta, indokolási kötelezettségének is maradéktalanul eleget tett.

Ebből következően nem osztotta az ítéletábra IV. rendű vádlott védőjének eljárási szabálysértés miatti hatályon kívül helyezésre irányuló indítványát.

Az 1. BK vélemény c) pontjában a Be. 373. § (1) bekezdés III/a) pontjához kapcsolódó értelmezése 2. pontjában a Kúria kifejtette, hogy az indokolási kötelezettség megsértése fűződhet tény, illetve jogkérdéshez.

A ténykérdéssel kapcsolatos indokolási kötelezettség megsértése nem azonos a megalapozatlanság kérdésével és akkor tekinthető elmulasztottnak, ha nem állapítható meg, hogy mire alapította a bíróság a döntését.

A jogi indokolási kötelezettség megsértése akkor áll elő, ha nem állapítható meg még jogi következtetés útján sem, hogy milyen jogszabályokon alapul valamely büntetőjogi fő kérdésben hozott döntés.

Az indokolási kötelezettség megszegése csak akkor eredményez feltétlen hatályon kívül helyezést, ha a határozat indokolása, tény vagy jogkérdés tekintetében oly mértékben hiányos, hogy abból nem állapítható meg, hogy a bíróság mire alapozta a döntését (EBH 2010. év 2210., 2011. évi 2387. számú elvi határozat).

Az a körülmény, hogy jelen ügyben az elsőfokú bíróság IV. rendű vádlott cselekményének minősítése során az elkövetői minőség tekintetében kissé ellentmondó megállapításokat tett, a minősítés során vizsgálandó az ítéletábra álláspontja szerint.

A kifejtettekben következik, hogy az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat mérlegelési körébe vonta, arról részletesen számot adott. A vádlottak ténybeli beismerő vallomásait egymással és a sértettek vallomásaival összevetve indokolási kötelezettségének a szükséges mértékben eleget téve, megalapozott tényállást állapított meg.

Ebből következően a tényállást támadó és a vádlottak felmentését, részfelmentését célzó, illetőleg az első fokú ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló fellebbezések eredményre nem vezethettek. A felmentést célzó fellebbezések ugyanis a bizonyítékok mérlegelését támadják. Megalapozott tényállás esetén a bizonyítékok eltérő értékelésére a másodfokú eljárásban nem kerülhet sor. Az első fokú ítélet hatályon kívül helyezésére pedig nincs törvényes ok.

Az ítéletábra az első fokú ítélet tényállását a vádlottak fellebbezési nyilvános ülésen tett nyilatkozata és az iratok egybehangzó adatai alapján figyelemmel a Be. 351. § (2) bekezdés a)

pontjára az alábbiak szerint kiegészítette:

III. rendű vádlott jelenleg takarítónőként dolgozik havi körülbelül 48.000,- forint jövedelemmel.

IV. rendű vádlott [város neve] él, szakácsként dolgozik, havi 176.000,- forint jövedelemmel.

II. rendű vádlott korábbi elítélése kapcsán a felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje 2015. augusztus 15. napján járt volna le.

A tényállás 4. pontját kiegészíti azzal, hogy fk. III. rendű vádlott a sértettől átvett 10.000,- forintot I. rendű vádlottnak adta át.

I. rendű vádlott védője által a tényállás 3. pontjában vitatott kialakult 40.000,- forint munkadíj + 6.000,- forint útiköltség összegét illetően az elsőfokú bíróság a sértett előadását elfogadva állapította meg ezen összegeket. Az, hogy a III. rendű vádlott később 60.000,- forintról tett vallomást és ennyit is követeltek a sértettektől, nem változtat azon, hogy mi volt az eredeti megállapodás szerinti összeg.

Megjegyzni az ítélet táblát, hogy a tényállás 5. pontjában írt cselekménynél is az I. rendű vádlott az előre kialakult összeg vonatkozásában mondta azt a sértettnek, hogy az az összeg - 35.000,- forint - tárgytalan, felment a tarifa. Így tehát itt is eltért az ár és a követelt összeg.

A fenti kiegészítésekkel a tényállás teljeskörűen megalapozott, és az irányadó volt a felülbírálat során.

Az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból helyesen következtetett a vádlottak bűnösségére és a cselekményeket a törvénynek megfelelően minősítette. Az ítélet táblát mindenben osztotta az elsőfokú bíróságnak e körben az első fokú ítélet 48-52. oldalán kifejtett jogi álláspontját.

Ugyanakkor IV. rendű vádlott esetében pontosításra szorul az elkövetői alakzat meghatározása, mert abban az elsőfokú bíróság sem volt következetes.

IV. rendű vádlott azzal, hogy I. rendű vádlott felszólítására úgy állt meg, hogy a gépkocsi rendszámát takarja, a cselekmény elkövetéséhez nem nyújtott fizikai bűnsegélyt, mert azzal nem a cselekmény elkövetését segítette, hanem a leleplezés megghiúsítását.

Ugyanakkor azt helyesen mérlegelte és állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy IV. rendű vádlott is tudta, hogy a sértettek sérelmére bűncselekményt követnek el, s jelenlétével egyrészt szándékosan hatott vádlott-társaira, nagyobb részt pedig a jelenléte a sértetteknek hatott félelemkeltő módon. Így a cselekményt pszichikai bűnsegédként követte el.

A tényállás 3. és 5. pontja vonatkozásában az ítélet táblát nem osztotta a védők eltérő minősítésre irányuló indítványát.

Az emberrablás összetett jogi tárgyú bűncselekmény. Szükségképpen az emberi szabadság ellen irányul, s legtöbbször vagyoni jogok sérelmével jár. Célja a követelés érvényesítése. Az közömbös, hogy a követelés jogos, jogosnak vélt vagy jogtalan.

A jelen ügyben a vádlottak elhatározták a sértettek úgynevezett lehúzását, jogtalan követelésüknek

úgy szereztek érvényt, hogy közben erőszakkal, élet, testi épség elleni közvetlen fenyegetéssel a sértetteket a szabad mozgásukban meggátolták.

A személyi szabadság jogát nem csak úgy lehet sérteni, hogy a sértettet akarata ellenére valahova elszállítják, hanem úgy is, hogy a helyszínről nem engedik elmenni, szabad helyváltoztatásában meggátolják, mintegy fogvatartják.

A cselekmény passzív alanya az akit a személyi szabadságától megfosztanak. E mellett lehet sértettje a követelés címzettje, ha az különbözik a passzív alanytól.

A követelésnek konkrétan, kifejezettnek kell lennie, míg az, hogy a passzív alany szabadon bocsátása, személyi szabadságának megfosztása akkor szűnik meg, ha a követelést teljesíti, nem kell, hogy kifejezett legyen, ahhoz ráutaló magatartás is elegendő.

A jelen ügyben a sértettek a követelés teljesítéséig a vádlottak szoros fizikai felügyelete alatt álltak, mozgási szabadságukat korlátozták, engedelmességet kényszerítettek rájuk, őket tettelesen bántalmazták, velük szemben közvetlen fenyegetést alkalmaztak.

Az emberrablásba beleolvad a személyi szabadság megsértése, az önbíráskodás, a zsarolás és a könnyű testi sértés is.

Az emberrablást a rablástól az határolja el, hogy az erőszakot nem a dolog jogtalan elvétele érdekében fejtik ki, hanem a követelés teljesítése érdekében fosztják meg erőszakkal, közvetlen élet, testi épség elleni fenyegetéssel a személyi szabadságától a passzív alanyt addig, míg a követelést nem teljesíti.

Jelen ügyben ez az érintett sértettek számára is egyértelmű volt, hiszen valamennyien a terheltek követelését nyomban igyekeztek teljesíteni.

A vádlottak tehát azzal a magatartásukkal, hogy a sértetteket tettelesen bántalmazták, velük szemben akaratot megtörő erőszakot alkalmaztak, őket helyváltoztatási és cselekvési szabadságukban korlátozták és ennek megszüntét pénzkövetelés teljesítésétől tették függővé, az emberrablás büntetést valósították meg.

Az elsőfokú bíróság a tényállás 2. pontjában írt cselekményt is helyesen minősítette a vádtól eltérően kitartottság büntetékének.

E cselekmény valóban a súlyosabb cselekmények mellett, enyhébb súlyúnak minősül, de éppen a cselekmény jellegére, a tényállás 1. pontjában írt cselekménnyel való egyezősége miatt az nem állapítható meg, hogy a felelősségre vonás szempontjából nincs jelentősége, csupán azért, mert a büntetési tétele csekélyebb. Így az ítélet tábla nem látta alkalmazhatónak az eljárás megszüntetését a cselekmény vonatkozásában I. rendű vádlottat illetően.

Az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülményeket döntően helyesen állapította meg.

Az ítélet tábla további súlyosító körülményként értékelte I., II., fk. III. rendű vádlott esetében az erőszakos vagyon elleni bűncselekmények elszaporodottságát.

Mellőzte az enyhítő körülmények közül IV. rendű vádlott ténybeli beismerő vallomását, mert az a

bűnösségre nem terjedt ki.

További enyhítő körülmény az I. rendű vádlott esetében kisebb súllyal, hogy a 7. alatti cselekmény kísérleti szakban maradt.

Valamennyi vádlott esetében további enyhítő körülmény az időmúlás, hiszen a bűncselekmény elkövetése óta több mint két év, és az elsőfokú ítélet óta is több mint egy év eltelt, amely nyomatékos enyhítő körülmény.

I.,II., IV. rendű vádlott esetében az irányadó büntetési tételkeret, a halmazati szabályokra figyelemmel 5 évtől 22 év 6 hónapig terjedő szabadságvesztés, a középérték 13 év 9 hónap. Fk. III. rendű vádlott esetében ugyanez 1 hónaptól 15 évig terjedő szabadságvesztés, a középérték 7 év 6 hónap 15 nap.

Az ítéletábra álláspontja szerint I. rendű vádlott esetében fiatal felnőtt korára, az időmúlásra figyelemmel a középértékhez közeli tartamú 12 év szabadságvesztés arányos, annak sem lényeges súlyosítása, sem lényeges enyhítése nem indokolt.

II. rendű vádlott esetében a belső arányosságra is figyelemmel - hiszen ő négy rendbeli bűncselekményt követett el, míg I. rendű vádlott nyolc rendbeli bűncselekményt - arányos az elsőfokú bíróság által kiszabott 9 év, annak további enyhítése, illetve lényeges súlyosítása nem indokolt.

Fk. III. rendű vádlott esetében a fiatalokúakra vonatkozó speciális büntetési tételkeretre és büntetés kiszabási szempontokra figyelemmel, arányos az elsőfokú bíróság által kiszabott 3 év szabadságvesztés, annak további enyhítése és próbaidőre történő felfüggesztése a cselekmény súlyára figyelemmel nem indokolt.

Félreérthető az elsőfokú bíróság azon megfogalmazása, hogy fk. III. rendű vádlottal szemben indokolt a törvényi minimumhoz közeli időtartamban megállapítani a szabadságvesztés tartamát, mivel az a III. rendű vádlott esetében 1 hónap, a 3 év pedig nem ahhoz közeli.

IV. rendű vádlott esetében, aki társaihoz képest kevesebb, csak két rendbeli bűncselekményt pszichikai bűnsegédként követett el, az enyhítő szakasz alkalmazásával kiszabott 3 év 6 hónap szabadságvesztést arányosnak ítélte a másodfokú bíróság és annak sem lényeges súlyosítását, sem enyhítését nem látta indokoltnak.

Az elsőfokú bíróság II. rendű vádlott vonatkozásában elmulasztott rendelkezni a szabadságvesztés végrehajtási fokozatáról, ezért azt az ítéletábra pótolta, melynek jogszabályi alapja helyesen, I., II. és IV. rendű vádlott esetében a Btk. 37. § (3) bekezdés a) pontjának ad) alpontja.

A közügyektől eltiltás tartama a másodfokú bíróság álláspontja szerint a büntetlen előéletű IV. rendű vádlott esetében arányos, annak súlyosítását nem látta indokoltnak.

A cselekmények jellegére, súlyára figyelemmel az ítéletábra nem találta indokoltnak enyhébb végrehajtási fokozat megállapítását sem I. és II. rendű vádlott esetében.

Az elsőfokú bíróság a vagyonekobzásról a törvénynek megfelelően rendelkezett. A bűncselekménnyel megszerzett pénz, függetlenül attól, hogy I. és fk. III. rendű vádlottak élettársak

voltak-e vagy sem, a megállapított tényállás szerint az I. rendű vádlotthoz került, azzal jogosulatlanul gazdagodott. Az, hogy utóbb ebből az összegből mire költött - fodrászra, ruhára a III. rendű vádlottnak adott pénzt - a vagyonelkobzás szempontjából nem bír jelentőséggel. Ezért a vagyonelkobzás összege is helyes.

A bűnjelek elkobzása helyesen a Btk. 72. § (1) bekezdés a) pontján és (6) bekezdésén alapul.

Tévedett törvényszék, amikor az iratoknál kezelni rendelt bűnjelek lefoglalását nem szüntette meg, hiszen azok a nyomozás során lefoglalásra kerültek. Ezért az ítélet tábla a Be. 155. § (1) bekezdése alapján e bűnjelek lefoglalását is megszüntette.

A kiadni rendelt bűnjelek kapcsán helyesen döntött a visszatartásról az elsőfokú bíróság, de azt nem csak a bűnügyi költség biztosítása érdekében kell visszatartani, I. és II. rendű vádlott esetében. A Be. 157. § (1) bekezdése felsorolja, hogy a pénzbüntetés, vagyonelkobzás, bűnügyi költség vagy polgári jogi igény biztosítására lehet visszatartani a kiadást.

Mivel az elsőfokú bíróság vagyonelkobzást is alkalmazott I. és II. rendű vádlottakkal szemben, így a bűnjelek kiadását, annak biztosítása érdekében is vissza kell tartani. Az ítélet tábla ennek megfelelően rendelkezett.

A bűnügyi költség viseléséről részben tévesen rendelkezett az elsőfokú bíróság, amikor a költségjegyzékbe 12. tétel alatt bevezetett szakértői díjat elosztotta a vádlottak között. Ez a bűnügyi költség a vádlottakat egyetemlegesen terheli. Míg a HTC mobiltelefon vizsgálatával kapcsolatos 32.000,- forint szakértői díj nem terheli az V. rendű vádlottat. Ezen felül a költségjegyzékbe bevezetett bűnügyi költség összege helyesen 1.757.020,- forint figyelemmel arra is, hogy a 28. tétel alatt eredetileg bevezetett 70.000,- forint védői díj összege utóbb, az e tárgyban hozott javító végzésre figyelemmel 88.900,- forintra módosult, azonban az összeg kijavítására a költségjegyzékben nem került sor.

Mindezekre figyelemmel az ítélet tábla e rendelkezéseket akként helyesbítette, hogy I. rendű vádlottat 61.592,-, II. rendű vádlottat 288.964,-, III. rendű vádlottat 221.425,- forint, IV. rendű vádlottat 62.664,- forint, I., II. rendű vádlottat egyetemlegesen 48.600,- forint, I., II., III., V. rendű vádlottat egyetemlegesen 2.939,- forint, I., II., III., IV. rendű vádlottat egyetemlegesen 211.144,- forint megfizetésére kötelezte.

Ez a rendelkezés nem érintette az I., II., III. rendű vádlott által egyetemlegesen fizetendő 99.514,- forint, az I., II., III., IV., V. rendű vádlottak által egyetemlegesen fizetendő 108.111,- forint, és az I., III., és V. rendű vádlottak által egyetemlegesen fizetendő 23.368,- forint bűnügyi költséget, valamint az állam terhén maradó bűnügyi költség összegét sem.

Az ítélet tábla a kiszabott szabadságvesztésbe I. és II. rendű vádlottak által 2016. december 14. napjától 2018. január 10. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt is beszámította a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján.

Az első fokú ítélet kihirdetése után az ítélet sértettek részére történő fordításával további 57.150,- forint bűnügyi költség merült fel az elsőfokú eljárásban, melynek megfizetésére az ítélet tábla az I-IV. rendű vádlottakat egyetemlegesen kötelezte a Be. 338. § (1) bekezdés és (3) bekezdése alapján.

A fellebbezési eljárásban a II. rendű vádlott védelmével 31.545,- forint, míg III. rendű vádlott

védelmével 20.166,- forint bűnügyi költség merült fel, melynek megfizetésére e vádlottakat kötelezte a másodfokú bíróság a Be. 338. § (1) bekezdés és a 381. § (1) bekezdése alapján.

IV. rendű vádlott fellebbezési nyilvános ülésen tett előadása alapján megállapította, hogy
tartózkodási helye: cím

A kifejezettekből következik, hogy az ítélőtábla a fellebbezéseket nem ítélte alaposnak, azonban az első fokú ítéletnek I., II., III., IV. rendű vádlottakra vonatkozó részét hivatalból felülbírálv, azt a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Szeged, 2018. január 10.

Gyurisné dr. Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke

Sefta Márta dr. sk.. Cserháti Ágota sk.
előadó bíró bíró

A Szegedi Ítéltábla Fkf.I.212/2017/8. számú ítélete és a Gyulai Törvényszék 14.Fk.172/2015/275. számú ítéletének I. rendű, II. rendű, fk. III. rendű és IV. rendű vádlottakra vonatkozó, jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2018. január 10.

Gyurisné dr. Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke